

استانداردهای سلامت روانی و عدم صلاحیت هوانوردان

محمدرضا ابراهیمی

فلوشیپ روانپزشکی نظامی، عضو هیات علمی گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آجا

استانداردهای سلامت روانی برای هوانوردان با نوع هوانوردی و سیستم گواهی دهنده تفاوت دارد. بطور کلی سخت‌ترین استانداردها برای خلبانان حمل و نقل هوایی شهری بکار می‌رود که ممکن است خطوط هوایی مسافربری با صدها مسافر را فرمان دهند، فضاوردان و کیهان نوردان و خلبانان نظامی منتخب که با هواپیمای (هوانورد) با کارائی بالا پرواز می‌کنند که شغلشان این است که ممکن است حدود ۲۰ سال یا بیشتر به سلاحی که موجب ویرانی گسترده‌ای میشود دسترسی داشته باشند.

متخصصان پزشکی پرواز باید در سطح منطقی و معقول از اختلالات روانی (سوءظن بالینی) آگاهی داشته باشند و مشاوره مناسبی را زمانی که شک می‌کنند خلبانان مشکلات روحی و روانی دارند را انجام دهند. ارزیابی مختصر بالینی ممکن است به پزشکان پرواز کمک کند تا به نتایج اولیه درباره سلامت روانی متقاضیان برسند و تصمیم بگیرند که آیا مشاوره بیشتری نیاز است. اختلالات شخصیتی ممکن است چالش خاصی را ایجاد کند. هر اختلال روانپزشکی که آزمون گران پزشکی پرواز حس می‌کنند ممکن است ایمنی هوانوردان را پایین آورد باید دلیلی برای تأخیر تعویق گواهی پزشکی باشد، و موضوع بایستی از طریق مقامات بالاتر مورد بررسی قرار گیرد.

تمام اختلالات سایکوتیک چه در گذشته و چه در زمان حاضر باعث رد صلاحیت برای هوانورد شدن میشود. صلاحیتهای خاص تأیید شده و یا چشم پوشی شده ممکن است زمانی که به تشخیص قطعی نرسیدند و بصورت موقت تشخیص داده شده است، بیماری برطرف شده باشد و هرگز نباید عود کند (مثلاً سایکوز ناشی از دارو و سم، عفونت، مشکلات متابولیکی).

حملات مانیک سایکوتیک علی‌رغم درمانهای انجام شده احتمالاً با عود همراه هستند، و بنابراین باید منجر به عدم صلاحیت دائمی شوند. اختلال دو قطبی غیر سایکوتیک میزان عود بالایی دارند و ممکن است با حملات سایکوتیک نیز همراه باشند، و بنابراین در بیشتر موارد اختلال خلقی دو قطبی را بعنوان عدم کفایت برای پروازگران در نظر می‌گیرند.

اختلالات افسردگی که نیاز به درمان دارویی ندارند ممکن است سلب صلاحیت نشوند، که این بستگی به طبیعت و شدت علائم، واکنش پروازگر و بینش او به شرایط داشته باشد. آزمون گران با تجربه یا مسئولین پزشکی پرواز باید منحصراً چنین هوانوردانی را از طریق مشاوره با مشاوران سلامت روانی ارزیابی کنند. در ایالات متحده، قوانین اداره هوانوردی فدرال (NASA, FAA) و دیگر سرویسهای نظامی زمانی که گروه پرواز تحت درمان دارویی روانپزشکی هستند، آنها را از پریدن منع می‌کنند.

سوءاستفاده از مواد و وابستگی زمینه‌ای برای عدم صلاحیت می‌باشند. متخصصین پزشکی پرواز باید برای تعیین افراد با اختلالات شخصیتی در میان آنهايي که الکل یا دارو را نادرست استفاده می‌کنند دقیق باشند چون اختلالات شخصیتی خودشان یک دلیل برای عدم صلاحیت می‌باشد.

هر خلبانی که اختلال شخصیتی او از طریق عملکردهای واضح او مشخص می‌شود باید عدم صلاحیت پزشکی اجباری دریافت کند.

کلمات کلیدی: روانپزشکی، هوانوردی، اختلال شخصیت، عدم صلاحیت، استاندارد.